

UNITÁRIUS ÉRTESÍTŐ

ALAPITOTTA: JÓZAN MIKLÓS

A hazatért

erdélyi részek unitáriusai örömmel, tisztelettel és szeretettel fogadták a felszabadító magyar honvédséget. A kolozsvári bevonulás ünnepségein a magyar unitáriusok üdvözetét *dr. Kiss Elek* egyházi főjegyző tolmácsolta, akinek beszédét az ünnepség során a magyar rádió is közvetítette: A mi unitárius felfogásunk szerint a világ fejlődőben van, s most a magyarok napja emelkedik. Ennek ragyogása aranyozza be most a magyar Szent Koronát. Fénye a Kárpátok ormaira vetődik. Üdvözlünk vitéz honvédek, akik véditek a hont, a gyermek bölcsőjét, a szülők házat, az ősök temetőjét, a templomokat, az iskolát, mindent, ahol a magyar élet kialakult és fejlődőben van. Ti azért jöttetek, hogy ezt a hont megvédjétek, melynek védelme majdnem huszonkét esztendeig reánk bízott. Átadjuk nektek bizalommal és szeretettel, — emlékezve azokra is, akik nem érhatték meg ezt a napot, az öröm és diadal nagy ünnepét. Emlékezünk egyházunk néhai nagy Főpásztorára, *Ferencz József* püspökre, aki utolsó szavaival azt hagyta meg, hogy magyarkájában temessék el, hogy ebben várja a magyar feltámadást. Védjétek meg ezt a hont, melynek dolgos munkás népe van. Ugy dolgozzatok és úgy dolgozzunk mindnyájan, hogy munkánk áthassa azoknak szívét is, akik ma nem lehetnek itt velünk együtt az örvendezők tömegében, de a maguk órallóhelyén egy jobb és boldogabb világ eljöveteleért küzdenek. A kolozsvári bevonulás ünnepélyén a nőszövetség üdvözetét *dr. Mikó Lőrincné* tolmácsolta, s egy *unitárius kis diák* mondott pár üdvözlő szót. A marosvásárhelyi bevonulókat egyházunk nevében *Halmágyi János* esperes-lelkész köszöntötte meleg szavakkal. A székelyföldi bevonulás részleteiről tudósítást lapzártáig még nem kaptunk.

A túlmaradt

unitáriusság élére az ideérkezett hírek szerint egyházunk ideiglenes vezetőséget állított a gyülekezetek és intézmények dolgai irányítására, mely *dr. Gál Miklós* tordai ügyvéd, volt román parlamenti képviselő, egyházi főgondnok és *Árkosi Tamás*, sinfalvi lelkész, aranyostordaköri esperes, egyetemes egyházi közügyigazgató elnöklete alatt áll. Isten áldása legyen a hazatérteken és gondviselő szeretete öröködjék a túlmaradtakon.

Túl a Királyhágón...

„Hol van Árpádnak istene?“

2. Kir. XVIII. 34.

Almaimban olykor elbolyongok drága Szülőföldem szépséges tájain, ahol minden bokor régi ismerősöm. Integetnek felém a kedves emlékek. Jóbarát módjára belém fogóznak. Váltig unszolnak, hogy gyermek legyek újra. Gyermek, játsz gyermek: pillangót hajszolok virágos mezőben; versenyt dalolok a dalos pacsirtával. Gyermek, komoly gyermek: az első hitvallás, az első szerelem szent pillanatában — félig alva, félig ébren — magasztalom az Istent ihletett ajakkal a természet dicső templomában. Oh, mily kedv, mily öröm! Megfürösztöm lelkemet még egyszer a gyermeki ártatlanság aranytükrében: gondot nem ismerek; ha tüske tép, a seb máris beforr; ha elbotlom, gyöngéd anyai karok felemelnek, fájdalmaimat elringatják. Még áll a kis kunyhó: édes anyai csók várja még ott a tékozló fiút is. Oh, ha én még egyszer — igazában is — elmehetnék oda, hová szívem-lelkem mindig visszavágyott! . . . Segíts, segíts. Árpádnak Istene!

Almaimban olykor elbolyongok a dombtetőn egy néma hant körül. Ott nyugszik az én édes Apám. Gyönyörű szép, új éneket zengett a Teremtő dicsőségére. S dalos ajkának, zsoltáros szívének mégis előt, egy szempillantásban, örökre el kellett némulnia. Azóta árván, testvértelen járom a világot. Bágyadt alkonyattal meg-megállok ottan. Bizalommal tekintek a magasba, ahol Isten kezében meg van pecsételve a mi sorsunk. Alant az Aranyos kanyarog medrében, gondosan elrejtve az aranyszemeket, amiket a havasok méhéből magával sodort. Fönt és alant s magamban is egy törvényt ismerek, egy üdvöt látok, amiért élni-halni érdemes . . . Szerette az éneket: sirja fölött eldalolom az ő kedves nótáját. Szerette a virágot: bokorétába kötöm a rét legszebb virágait s odateszem a poraira, hogy soha el ne hervadjanak. Szerette a gyermeket: odaviszem az ő unokáit, hogy az ő iskolájában megtanulják szolgálni és szeretni a Hazát, száraz kenyéren is önzetlenül. Oh, ha én még egyszer — igazában is — elmehetnék oda, hová szívem-lelkem mindig visszavágyott! . . . Segíts, segíts. Árpádnak Istene!

Almaimban olykor elbolyongok a Gyülekezetben, ahol annak idején a nagy Mester gyönyörűséges igáját a vállaimra vettem. Ugy tetszik nekem, mintha az a nagytemplom, ott fenn az örökévaló hegyek között, a földre alászállott mennyei

Jeruzsálem volna, telve fénnel, telve az áldozat illatával, telve Isten dicsőségével. Nem sírnak ott Sionnak útai. Egy test, egy lélek az anyaszentegyház. Az „Egy az Isten“ hazája ez, ahol minden zarándok leoldja saruját, amint a szent hely felé közeledik. Itt még nem ment ki a divatból az apostoli áldás: „Köszöntsétek egymást testvéri csókkal“ (1. Thess. V. 26.). És felbúg az orgona és diadalmasan száll az ének és alázattal töredezik ajkunkon az imádság és a szószékből mennydörög Jeremiás próféciája veszendő ország, veszendő nép felett: — szem nem marad ott szárazon, szív nem lehet ott hűtelen . . . Ott van, ott van az Ur az ő szent gyülekezetében . . . Oh, ha én még egyszer — igazában is — elmehetnék oda, hová szívem-lelkem mindig visszavágyott! . . . Segíts, segíts Árpádnak Istene!

. . . És elbolyongok a fehéregyházi csatatéren. Ott van eltemetve névtelen hősök ezrei között Petőfi is, a „Szabadság, szerelem“ költője, a magyar nemzet viharadara. Éjnek éjszakáján költögetem azt, akinek mécsvilága és honszerelme egykor egy nemzet sorsa felett virrasztott. Akkor is, mikor „közel s távolban semmi fény“ nem világolt. Oh, vajjon mikor lesz e sorsnak fényes hajnala? Hisz a jóslat betelt:

„Anyám, az álmok nem hazudnak.
Takarjon bár szemfödél,
Dicső neve költő fiadnak,
Anyám, soká — örökkön él!“

Józan Miklós.

SZEMLE

Az Unitárius Egyházi Igazgató Tanács ülése.

A Magyarországi Unitárius Egyház Igazgató Tanácsa, mint Alkotmányozó Testület 1940. évi szeptember hó 8-án tartott ülésében folytatta tanácskozásait. A bécsi döntés következtében örvendetesen megváltozott államjogi helyzetben azt az egyhangú határozatot hozta, hogy eltekint attól hogy önálló törvényeket alkosson s az ősi unitárius anyaszentegyház keretei között folytatja tovább életét. Ezt a határozatot a Kormányzó Ur ő Főméltóságának is tisztelettel bejelentette megköszönve, kegyes jóindulatát, mellyel törvényalkotásra engedélyt adott. Megbizta az elnökséget, hogy ezt a határozatát kolozsvári egyházi főhatóságunknak bejelentse.

A gyűlésen az egyházi tanácsosok szép számban vettek részt.

Erdély.

Ime az álom valóra vált, a rodostói bánat százezrek szívéből elszállt: Nagyvárad, Kolozsvár, Marosvásárhely, Udvarhely, Sepsiszentgyörgy, Zágon felé az út szabad. Áldott legyen az Uristen szent neve érette!

Milyen jó, hogy a székely ember sohase tud egészen pestivé válni! A sok szép édes, fényes emlék, melyeket egykoron Székelyország hegyein és halmain gyűjtögeténk, lelkünk mélyén soha-soha ki nem alszik, elszakíthatatlan oda-bé, az ősi röghöz köt. S az emlékek most megszólalnak, hívogatnak: jöjjetek haza bujdosó Mikes Kelemenek, vár az ősi föld, atyáitok könnyel s vérrel öntözött szent földje. A székely ember akármilyen jól menjen sora, legyen akármilyen előkelő állása, háza, díszes palotája a Királyhágón innen, egy kicsit mindig hontalannak érzi magát. Lelke, mint költöző madár, az emlékek s a vágyak szárnyain, az ősi fészek, az ősi porta felé száll: csak ott szép az élet, „szébb ott még a fűzfaág is, mint másutt a gyöngyvirág is“ s ha megkondul majd az esti harangszó, ott lesz jó majd megpihenni. Istenem, milyen oktalanság volt egy pillanatra is népeserére gondolni!

Mikor a kassai Dóm ormára nem egészen két esztendővel ezelőtt a magyar zászlót újra kitűzték, úgy éreztem magam, mint a mesék királyleánya, ki egyik szemével mosolygott, a másikkal könnyezett. Az én bölesöm a Hargita alatt ringott. A jó Isten most a másik szemem könnyeit is letörölte. Áldott legyen szent neve érette! Szemem szögletén azonban még mindig ott maradt egy könnyesepp. Ezzel a könnyeseppel azokra a magyarokra gondolok, akik még most se lehettek az öröm részesei. Ezután minden nap feléjük fordulva mondom el a szent „Hiszekegyet“: „Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában, hiszek egy isteni örök igazságban, hiszek Magyarország feltámadásában“.

Hitemben csalódní nem fogok.

Dr. Csiki Gábor.

Értesítés. Örömmel hozzuk kedves Olvasóink szíves tudomására, hogy Unitárius könyvtárunk az Iratmisszióknál található összes könyveket és kiadványokat beszerezte és azok már leltározottak s így kölcsön is vehetők.

Az Unitárius egyház.

Az egyetemes magyar közvélemény örvendéssel fogadta a második bécsi döntést, mely a keletmagyarországi és északerdélyi részeket ismét hazahozta az anyaországához.

Az unitárius anyaszentegyház sorsa, mint mindig, ma is kapcsolódik a magyar nemzet életéhez és sorsához. Az új határvonal egyházunkat hatalmas és nagy megpróbáltatás elé állította, melynek képesán megszületett új feladatokat e pereben teljes egészében felmérni még nem is tudjuk.

Az erdélyi és eszékai unitáriusság együttes lélekszáma közel nyolcvanezer lélek, akik közül most mintegy ötvenezer a meg-nagyobbodott magyar hazában, s kb. harmincezer pedig még mindig román uralom alatt folytatja tovább egyházi életét. A túlmaradt gyülekezetek számát közel ötvenre kell becsülnünk, s pontos számot csak a helyszínen kijelölt végleges határvonal meghúzása után tudunk majd, mert néhány gyülekezetünk éppen az új határvonalon fekszik.

Az aranyastordai, küküllői és felsőfehéri unitárius egyházakörök gyülekezetei túlmaradtak a határon. Fájdalmas csalódásukat megértjük, s arra kérjük a túlmaradt gyülekezetek népét, hogy maradjon örállóhelyén s idő előtt, elhamarkodott elhatározással ne döntsön jövőendő sorsa felett. Reméljük, hogy a lekipásztoroknak és világi vezetőknek Isten gondviselése belátást és a feladatok felismerését megadta, hogy a jelen sívárságában a jövőendő feladatait meglássák.

A ma még nem alkalmas arra, hogy a holnap feladataival foglalkozzunk. Reméljük, hogy októberi számunkban már tájékoztathatjuk olvasóinkat arról, hogy az előttünk álló feladatokat egyházunk vezetősége hogyan oldotta meg.

Ferencz József.

Iskolai évmegnyitó Istentiszteletünket szept. 8-án a rádió is közvetítette. *Pethő István* lelkész szép imáját és megleghangú, tanításokban gazdag beszédét a templomba egybegyűlt tanulócsereg és távoli hallgatói is, szeretettel fogadták. *Józan Miklós* püspöki vikárius intézett buzdító szavakat a tanulóifjúsághoz. A vallástanítás Budapesten és a vidéken megkezdődött. A gyermekek szorgalmára és a szülők buzgóságára egyaránt számítunk.

Az imádság gyógyító hatása.

1826-ban a kolozsvári ref. Kollegium be-tűivel nyomva adták ki *Szentábrahám*-nak „*Sokféle szükségeinkhez alkalmazott könyör-gések*” címén 352 oldalas imakönyvét. Az igen szép nyelvezeten megírott 144 könyörgés között egynéhány idegorvosi szempontból is figyel-met kelt fel. Az ideges tünetek elmulasztását, a felzaklatott idegzetű ember lelki állapotára megnyugvást, csillapodást kérő imák arra mu-tatnak, hogy *Szentábrahám* korában is éltek, talán elég sokan, ideges, az életben sok szen-vedést tűrő, megnyugvást kereső egyének az unitárius hívek között. Vallásukért, vagy a sorstól másképpen üldözött emberek bensejéből fakadó fohászoknak ad szárnyat és kifejezést több könyörgés.

A XXVII. könyörgésben az álmából fel-serkenő, nemcsak véletlen, de látszólag meg-szokott álmatlansága megszüntetését kéri.

Évezredek óta ismeretes az álmatlanság okozta szenvedés, mikor a testi és lelki fáradt-ságok kipihenése hiányzik, az álom nem hoz felüdülést. Sokszor látjuk, hogy az álmatlan éjszaka után fáradt ember fejfájással, kábult-sággal, törődöttséggel, nyomott hangulattal és munkakészség nélkül, idegesen kísérli meg napi munkáját elvégezni. Az orvosok altatószereket, gyógymódokat használnak fel az álmatlanság elmulasztására. Sokszor fordult elő ilyenkor a gyógyszer megszokása, ami különösen olyankor ártalmas, ha idült mérgezés (morfium, ópium-készítmények) következményeivel jár. Az ál-matlanság miatt beteg lélekre a sugallás, akár autosuggestio, akár idegen sugallás sokszor többet ér a gyógyszer anyagi hatásánál. *Szent-ábrahám* szavaival a fel-felébredő így fohász-kodik: „... mostan is felébredvén ditsérlek, hogy eddig tsendes és bátorságos nyugodalmat engedté. Továbbra is e setét éjtszakában légy világosságom, idvességem és Pásztorom, hogy se a setétségnek fejedelme a Sátán lelkemnek, se a gonosz emberek testemnek s jóvaimnak, ne árthassanak; ujítsd továbbra is testemet tsendes álommal, vigyázz mellettem, míg az álom által nyugszom és mikor békességgel tsen-dességgel virrasztasz a következő napon, akkor lelki örömmel a te ditséretedre kezdjem

az én napomat)”. — Az éjszakai nyugalom után felüdülvé, friss erővel óhajtja folytatni munkáját.

A házas életben a nem összeillő házastár-sak egymásnak keserítik meg együtt töltött idejüket. Az idegorvos sokszor segít gyógyke-zelésével, de olykor főleg a lelkültre hatással. Az imádságos könyvnek meg van erre is az or-vossága. A „*Háborán élő Házastársak*” könyör-gése szépen mutatja, miképpen tud a helyes belátású fél további tűrhető, vagy esetleg bol-dog családi életet élni, ha magát megerősíti Istenben való bizodalomával: „... én reám ne-héz házi keresztet botsátottál, mivel olyan Há-zastársal engedted öszve szerkeztetésemet e nyomoruságos világban, ki inkább vagyon ter-heltetésemre, mint segítségemre, kitől több szomoruságom, mint örömem vagyon; gyakorta meghasonlanak sziveink, háborgunk, mely előt-tem utálatos, emberek előtt gyalázatos, ma-gunknak kárhozatos”. — Nem zúgolódik ezért a könyörgő, de kéri Istent, hogy — „tekintsd meg az én inségemet, és az én szívemnek nagy háboruságát, vétkes szókra, tselekedetekre, veszekedésekre ne botsáss engemet, taníts hall-gatásra és engedelmességre... taníts meg, hadd tudjak az időre és alkalmatosságokra vi-gyázni, és érthessem, mit, mikor, és mint kell-jen szólni és telekedni, ne adjak a háboruság-ra ujj alkalmatosságot, hanem magam alkal-maztatásával az én Társamat megnyerjem, a te parantsolataidnak utjaira térítsem”. — Kéri, hogy a békességes életre térítse az Ur. Ha nem lehetne változtatni a helyzeten, erőt adjon a csapás viselésére, gyermekeinek rossz példával ne lehessen kárára.

A CXX. könyörgés az égháború idejében mutatkozó félelem megnyilvánulását érdekesen jellemzi. Az ideggyógyászok astrophobiának nevezik a villámlástól és az égháborútól való erős félelmet. A könyörgés igen szép szavakban és gondolatokban bővelkedve kéri a vihar el-mulását, annak csendesülését és károk helyett hasznát a földre: „... ki szállítod a szeleket a te Tárházadból, az ő rejtek helyeiből, a fel-hőket a földnek határiról felköltöd, azokon mint szekéren jársz, és mikor megszaggatod, a te nyilaid széjjel futnak; kijönek a' záporok, égi-háborúk, jég-essők, villámlások, menydörgések, szélvész, mint kész szolgáid, 's egy szempil-lantásban akaratodat végbe-viszik; szóllasz, és azonnal megindulnak a hegyek, a' föld meg-

rendül; a vizek megzavarodnak; a' Tengernek habjai megháborodnak; felemelkednek a' kősziklák; az Épületek meghasadoznak. Az Ur menydörgésének szava letöri, és öszve-rontja a' Tzedrus-fákat, megrinditi a Libanus hegyét; megreszketteti a' pusztákat; szerez Özönvizet, hogy azok elborítsák a földet; rettenetes tsatogással tüzzel lángoló mennyütő köveket, kénköves essöket botsát az Égből, busulásának idején mutogatja az ő karjának erejét, kibotsátja a' forgó-szelet haragjában az embereknek, barmoknak megemésztésére és az épületeknek elrontására. Oh erős ítéletű Isten! ki ne rettegne, mikor így mutogatsz hatalmadat? Még a' szigetek is ingadoznak; a hegyek füstölögnek; a' vadak féltekben idétlent fajzanak; a' földnek hatalmas Királyi a' te kemény tekinteted előtt elolvadnak és semikké lesznek. Hát mi bűnös fiaid, leányaid, hol maradunk-meg, mikor perbe szállítasz? Ime, szívem' rettegésével hallom, a' te Menydörgésednek szavát, irtózással nézem a' te villámásodnak a világot, lelkem megháborodott, bűneim előttem forognak; szünjék-meg fel-lobbant haragod, ítetednek rettentő nyilait fogd-meg; az Égnek háboruit tsendesítsd-meg, 's ne emészs-meg engemet, a' hozzám tartozókat, jovaimat, mezeinket, Városainkat, Faluinkat, Felebarátainkat; hanem irgalmasságodból tarts-meg minket és a' te áldásaidat. Ha ezekkel nem rettentesz, és nem emésztess-is, elhittem győzhetetlen nagy erődöt, azért ily' nehéz tsapásoddal ne tégy köztünk és körülöttem szomorú példát; hanem inkább rejts-el óltalmadnak szárnyai alá, könyörülj megfélemlent bűnös fiaidon, leányaidon ingyem való kegyelmességekből".

Az imádságban igen szép gondolatokkal élénk idézett képből a megrémült, magába-szálló, a legrosszabbra elkészülő, félénk ember jelenik meg. Oltalmat, menekülést keres, önmagába néz, meglátja hibáit, bűneit, megtér.

Bizonyára sokakat megvigasztaltak és fel-emeltek a könyörgések és gyenge idegzetű emberek gyógyulását segítették elő.

Dr. Zsakó István.

Magyarkúti nyaralótelepünkre telepfelügyelőt keresünk 1941. márc. 1-re. Elsősorban is unitárius jelentkezőket várunk. Az alkalmazás feltételeit az érdeklődők Zsigmond Lőrinc egyházi pénztárosnál megtudhatják a hivatalos órák alatt.

Az erdélyi társadalmi egysületek ünnepe az Országzászlónál.

A főváros társadalmának Erdély felszabadult területeiről származó tömegei járultak vasárnap az Erekyés Országzászló elé, hogy hálát mondjanak a felszabadulásért és megemlékezzenek a még elszakított területen maradt magyarságról.

Örségváltás után dr. Csiki Gábor kormányfő-tanácos, unitárius lelkész, társelnök köszöntötte az Erdélyi Tanács nevében a megjelenteket.

— Isten igazságosságába vetett hitünk diadal-maskodott — mondotta. — De míg a szemünk örvend és a hálaimádság harangja zúg végig a székely hegyeken, szemünk egyik sarkában könnyesepp csordul azokér, akik még nem térhettek vissza hazájukba. Tovább mondjuk a nemzeti Hiszek egy szavát, hirdetjük hitünket és azt, hogy a jó Isten félmunkát nem végez . . .

A Hargitaváralja nevében Veress Gábor kormányfőtanácsos, főbíró mondott lelkes beszédet:

— A székely lármafák otthon ma örömet hirdetnek; legyen áldott azoknak a neve, akik az öröm bekövetkezését lehetővé tették. Otthoni testvéreink visszanyerték nemzeti érzésüket, vallásos hitük és közösségtudatuk szabadságát. Ismét az övék a magyar jog és a magyar igazság teljessége. A magyar Haza visszanyerte leghűségesebb fiait. Visszanyerte a székely munkakészséget, a székely leleményességet, az országot megőrző székely őskatona szellemet, mely a Tejút az égen Hadak útjának nevezi. Nem ment feledésbe közöttük az ősi köszöntés: jó napon jó találkozást. Most reszketünk, hogy a jó naphól tényleg jó találkozás legyen. De a találkozás még hiányos. Székely eszünk mégis megnyugvást tanácsol. *Mi kevés szóból is sokat értő nép vagyunk.* Nem sopánkodunk; nézzük, hogy mit kell tennünk. Ugy érezzük, hogy azért van így, hogy ne legyen így!

Agyagfalvi Hegyi Itván, Szakács Pál országgyűlési képviselő, Korodi Katona János és Szathmáry István beszédei után Mester Miklós országgyűlési képviselő köszöntötte szülőföldjét, Erdélyt és a szociálisabb Magyarország eljövételét sürgette, ahol nem lesz ugyan Kánaán, de mindenkire egyformán jutnak a terhek és örömök is osztályrészül.

A Kolozsdobokai Egyházkör aug. 18-án tartotta évi közgyűlését Kolozson, ahol Bölöni Vilmos lelkész meleg szeretettel várta a közgyűlés tagjait. Az Istentiszteleten Nagy Zoltán temesvári lelkész prédikált. A lelkészköri összejövetelen Nagy Ferenc kolozsvári s. lelkész beszélt az Irisz-telepi misszió munkájáról.

Unitárius Nőszövetség.

Kedves Testvéreink!

Szeretettel adjuk tudtokra, hogy Isten segítségével f. hó 30-ától kezdődőleg — hetenkint hétfőn délután otthonunkban megtartjuk munkaóráinkat.

A drága, az áldott, az örök Erdély egy részének hazatérte nagy öröm és nagy elkötelezettség a már hazatértek és a még visszatérendőkkel szemben.

Szorosabban kell fogunk egymást, erősebbeknek kell lennünk, hogy jobban segíthessük itt lévő testvéreinket és erőt és szeretetet sugározthassunk azok felé, akiket visszavárni soha-soha meg nem szününk.

*

Az Unitárius Nőszövetség a hosszú és rendkívüli tél folyamán kénytelen volt a legelesettebb testvéreket — a szokottnál nagyobb mértékben segíyezni. Így a segíyezésre rendelkezésre álló összeg nem futja az év végéig. Pótlás után kell néznünk. Felszólítjuk tehát azokat, kiket a Nőszövetség az elmúlt évek során segíyezett, hogy amennyiben módjukban van, a hálás emlékezés jegyében — adományaikkal jöjjenek a Nőszövetség megsegítésére. Híveink között többen vannak már olyan helyzetben, hogy leróhatnák az erkölcsi tartozást azzal, hogy segítségére jönnek azoknak, kik ma vívják a harcot, melyet annakidején megvívni segített Szövetségünk.

A gyermeknyaraltatás céljára Lawner Károlyné 2 üveg lekvárt adományozott.

A Duna—Tiszamenti Egyházkör közgyűlése. A IX. egyházkör, mely a csonkaország unitáriusait gyűjti egybe, október hó 18-án megtartandó ülésében jelentős lépés előtt áll. Dr. vitéz Kozma György felügyelő gondnok mellé még egy felügyelő gondnokot választ, s betölti továbbá mindazokat a tisztségeket, bíróságokat és bizottságokat, melyeket a hivatalos részben közölt meghívó felsorol. Az egyházkör élére olyanokat kell állítson a közbizalom, mely reméljük, hogy újra a hagyományos unitárius egység szellemében nyilatkozik majd meg, akik vállalják azt a munkát, melyet a megváltozott helyzetben tovább kell folytatni, hogy egyházkörünk unitáriussága megtalálja azt az utat, melyen a hazatért testvér egyházkörök mellett, egyházunk ősi kolozsvári központjának irányítása alatt élheti tovább életét. Az egyházköri közgyűlés munkájára Isten gazdag áldását kérjük.

Egyetemi Istentiszteleteink sorozatát október hó 7-én, hétfőn este 8 órakor az Unitárius Misszió Ház templomában megkezdjük. Egyetemi és főiskolai hallgatóinkat, de az érdeklődő közönséget is szeretettel várjuk.

János Zsigmond emlékünnepelyünk megrendezését Igazgató Tanácsunk a budapesti Dávid Ferenc Egyletre bízta. Az emlékünnepelet október hó 18-án délután 6 órakor az Unitárius Misszió Ház templomában rendezi meg az egylet, a köri közgyűlés napjának délutánján, amikor remélhetőleg vidéki híveink is csatlakozhatnak. Az emlékbeszéd tartására P. Szentmártoni Kálmán tb. kollégiumi igazgató, János Zsigmond életrajzának íróját kérte fel az elnökség.

Lőrincz Pál müegyetemi tanársegéd és Pacsu Margit szept. 5-én házasságot kötöttek és egyházunk áldásában részesültek. Szeretettel gratulálunk.

Józan Miklós püspöki vikárius „A fejedelem és papja“ c. könyve sajtó alatt van. A kb. négy ívnyi terjedelmű 12-es alakú könyv, mely a szerzőnek János Zsigmond fejedelem és papja Dávid Ferenc egyházalapító püspökünk emlékezetét megörökítő dolgozatait — egyházi beszédeket, tanulmányokat, költeményeket — tartalmazza, október hó közepén jelenik meg a János Zsigmond emlékünnepepre.

Mezei Géza szolnoki tanulónk 15 éves korában váratlanul elhunyt. Jó gyermeke volt szülőinek és örvendezőlelkű látogatója a magyarkúti nyaralótelepnek. Emlékezetét kegyelettel megőrizzük.

Perczelné Kozma Flóra Leányegyletünk Varga Istvánné elnöknő vezetésével aug. 10—20 napjain nyaralt a magyarkúti telepen.

Orbán Balázs emlékfüzetet ad ki a *Budapesti Dávid Ferenc Egylet*, melyben az április hóban tartott emlékünnepepen elhangzott előadásokat örökítik meg.

A kolozsvári ünnepélyes bevonuláson, szeptember 15-én, egyházunk képviselőjében Józan Miklós püspöki vikárius és dr. Csiki Gábor missziói lelkes vettek részt.

„Túl a Királyhágón“ c. vezércikkünk az Unitárius Értesítő 1922. évi I. évfolyama harmadik számában jelent meg.

A kolozsvári és székelykeresztúri unitárius kollégiumok kényelmes, jó internátusai és jó kosztot adó konviktusai várják a csonkaország unitárius diákjait is. Érdeklődőknek részletes felvilágosítást a két kollégium igazgatósága postafordultával ad.

Duna-Tiszamenti Unitárius Egyházkör c. képes krónika jelent meg lapunk szerkesztője tollából. A kis könyvecskében pár sorban és több, mint harminc képen a IX. egyházkör élete elevenedik meg. A képes krónika során egyben egyházköri tisztinevtárt is találunk.

Szeptember 1-én, a bécsi döntést követő vasárnapon templomainkban siró és örvendező arcokat láttunk. Az emberek megéreztek, hogy az ajándékért Istennek kell köszönetet mondani, s azt is, hogy a bánatban is csak Tőle nyerünk vigasztalást.

Keresztelő. Kedves családi esemény folyt le nemrég S. Nagy László szerkesztő, egyházi tanácsos atyámfiaéknál újszülött kislányuk keresztelője alkalmából. A keresztelést Szent-Iványi Sándor lelkész-társunk végezte egyházunk szertartása szerint s egy olyan régi ezüst kehelyből öntötte a vizet a csecsemő fejére, amelyből a család több tagját keresztelték már Székelykeresztúrt. Az újszülött a keresztségben a Gyöngyvér Emőke Zsuzsanna nevet kapta. A keresztszülők: vitéz székelykeresztúri és fiátfalvi Sütő-Nagy László m. kir. honvédszázados és neje: Csapó Mária, akiknek otthonában az egyházi szertartást végezték, szélesebbkörű családi és erdélyi találkozóvá avatták ezt az ünnepséget, amelyen résztvettek a Sütő-Nagy család Budapesten lakó tagjain kívül dr. Nyiredy Géza min. o. tanácsos, egyházi tanácsos atyámfia és neje, Nyiredy Erzsike, Szent-Iványi Sándorné, dr. Tófalvi János ezredorvos és még sokan.

A Kolozsvár külvárosi unitárius misszió szép eredménnyel folyik. Az Irisz-telepi imaház mellé, most a Bulgária-telepen is Istentiszteleti helyet avattak, ahol rendszeres szolgálatot végeznek Nagy Ferenc lelkész és lelkes társai.

HIVATALOS RÉSZ

342—1940. szám.

MEGHIVÓ.

A budapesti unitárius egyházközség Kebli Tanácsa 1940. szeptember 23-án (hétfőn) délután 6 órakor a tanásteremben

évnegyedi rendes ülést

tart, melyre a tanács tagjait szeretettel meghívjuk.

Budapest, 1940. szeptember 3.

Dr. Kozma Jenő
gondnok.

Józan Miklós
lelkész-elnök.

Tárgysorozat: 1. Ima, bibliaolvasás. 2. Elnöki megnyitó. 3. Jegyzőkönyvhitelesítők. 4. Elnökileg elintézett és folyó ügyek. 5. Üdvözlés az egyházi Főhatóságnak az államjogi helyzet változása rendjén. 6. Jelentés az iskolai év megnyitásáról. 7. Kosordi paróchia kérdése. 8. Vagyonkezelő gondnok helyettesítése. 9. Nevelésügyi bizottság jelentése. 10. Gazdasági bizottság jelentése. 11. Időközben érkező ügyek. 12. Indítványok (írásban előre).

NB. Nevelési bizottság: IX. 17. (kedd), Gazdasági bizottság: IX. 19. (csütörtök) délután 6 órakor.

229—1940. szám.

MEGHIVÓ.

A DUNA—TISZAMENTI UNITÁRIUS EGYHÁZKÖR 1940. évi október hó 18. napján, pénteken, Budapesten, az V., Koháry-utca 4. szám alatti unitárius templomban reggel kilenc órakor

évi rendes közgyűlést

tart, melyre a lelkészeket, énekvezéreket, felekezeti iskolánk tanítóját, az egyházközségek kiküldött képviselőit és az egyházkör területén lakó egyházi tanácsosokat szeretettel meghívjuk.

Budapest, 1940. évi augusztus hó 15.

Dr. vitéz Kozma György Józan Miklós
egyházköri felügyelő gondnok, egyházköri esperes.

Tárgysorozat:

1. Istentisztelet: Imádkozik Nagy Sándor kosordi lelkész, prédikál Szent-Iványi Sándor budapesti vallásitanító lelkész, teol. m. tanár, az énekvezéri teendőket végzi: Nagy Sándor budapesti kántor.

2. Elnöki megnyitó. Tartja dr. vitéz Kozma György felügyelő gondnok.

3. Megbízó levelek bemutatása.

4. Megalakulás.

5. Jegyzőkönyv hitelesítők kijelölése.

6. Felsőbb rendeletek kihirdetése.

7. Esperesi jelentés: Józan Miklós.

8. Jelentés a gyülekezetek vagyoni helyzetéről és problémáiról: Barabás István.

9. Jelentés a IX. egyházkör államsegélyéről és annak felosztásáról: Kelemen Béla.

10. Jelentés a vallásitanításról és a felekezeti iskoláról: Ferencz József.

11. Jelentés a lelkészi nyugdíjintézetéről: dr. Veress Pál.

12. Jelentés az énekeskönyv és kátéreform munkálatairól: dr. Csiki Gábor.

13. Általános tisztújítás: megválasztandók a Duna—Tiszamenti Unitárius Egyházkör alábbi tisztviselői és bizottságai:

a) egyházköri esperes,

b) egyházköri felügyelő gondnok,

c) egyházköri jegyző,

d) egyházköri közügyigazgató,

e) egyházköri pénztáros,

f) egyházköri jogtanácsos,

g) az egyházköri nevelésügyi bizottság,

h) az egyházköri fegyelmi bíróság,

i) az egyházköri közigazgatási bíróság.

14. A jövő évi egyházköri gyűlés helyének kijelölése.

15. Időközben érkező ügyek.

16. Indítványok, melyek a gyűlést megelőzően öt nappal írásban beadandók.

Istentiszteleti sorrend 1940. o k t. hóban.

H O L	Melyik napon	Mely órában	Szolgálatot végzi
A) Templomokban:			
V., Koháry-utca 4. . . .	6,20,27	d.e. 9	Szent-Iványi S.
" "	13	" "	Barabás István
" "	6, 20	d.e. 11	Barabás István
" "	13, 27	" "	Józan Miklós
IX. Högyes Endre-u. 3. (Nissaióház)	6, 20	d.e. 10	dr. Csiki Gábor
(Rakos-utca)	13, 27	" "	Ferencz József
" "	7	este 8	Ferencz József
B) Körzetekben:			
X., Máv.-telep. Prot. Imaház	6	d.u. 4.	dr. Csiki Gábor
" " "	20	" "	Ferencz József
C) Pestkörnyéken:			
Csepel	13	d.e. 9	Pethő István
Kispest	6, 20	" "	Pethő István
Pestszenterzsebét	27	" "	Pethő István
Pestszentlőrinc	6, 13	d.e. 11	Pethő István
Unitárius templom	20, 27	" "	Pethő István
Rákospalota	13	d.u. 4	Szent-Iványi S.
D) Vidéken:			
Debrecen,	6	d.e. 10	Józan Miklós
Dunapattyás	6, 13	d.e. 10. du. 3	Kereki Gábor
" "	20, 27	" "	Kereki Gábor
Szolnok ref. templom	20	d.e. 1/2 9	Józan Miklós

Az egyházköri közgyűlés alkalmával október 18-án délelőtt 9 órakor Budapesten, a Koháry-utcai templomban tartandó Istentiszteleten imádkozik Nagy Sándor kocsordi lelkész, prédikál Szent-Iványi Sándor budapesti vallásoktató lelkész, teol. m. tanár, kántor Nagy Sándor Budapest.

MÁTÉ ERNŐ könyvnyomdája
Budapest, VIII, József-u. 61
Telefon: 13-92-59.

Póké János

szobafestő és mázolómester munkát vállal

V., Koháry-u. 4. — T.: 110-671

ÜVEG és porcellán szaküzlet

Bp. IV., Párisi-u. 2. (Váci-u. sarok)

T.: 384-289. MÁTÉ ZOLTÁN

ÜRMÖSSY ÉS EÖRDÖGH

Férfi és női szövetek, selymek, siffon és vászonárúk. Esőkabátok. Szőnyegárúk.

IV., Petőfi Sándor-u. 3. az udvarban

UNITÁRIUS KÖNYVTÁR ÉS IRATMISSZIÓ

V., KOHÁRY-U. 4. I. E. 8.

nyitva kedden d. e. 10-1, esütörtökön délután 4-6 és vasárnap délelőtt 10-1/2 órák között.

Ima és énekeskönyvek, tankönyvek.

A unitárius közösségi gondolat hordozója

az „UNITÁRIUS ÉRTESÍTŐ”

1940 évi előfizetési díját szíveskedjék mielőbb befizetni.

UNITÁRIUS ÉRTESÍTŐ

Felelős szerkesztő és kiadó: Ferencz József
Társszerkesztő: Szent-Iványi Sándor

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Budapest, V., Koháry-utca 4. Telefon 117-529.

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj egy évre 4— P.

A lap tulajdonosa a Budapesti Unitárius Egyházközség

A lap elfogadása előfizetésre kötelez.

Nyomatott Máté Ernő könyvnyomdájában, Budapest, VIII., József-utca 61. — Telefon: 1-392-59.

Utánaküldés kizárva!

Uj cím: